

Posamezna številka:

60 vinarjev.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z da umom naslednjega dne ter stane celoletno 120 k., polletno 60 k., četletno 30 k., mesečno 10 k. Inscirati po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Naroči se pri upravi TABORA*, MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

60 vinarjev.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon inšurab. št. 376. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritožbo, lev. Telefon št. 24. SLS poštnoštevilni znak št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne ozira. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, torek 21. septembra 1920.

Številka: 21.

Končnoveljavni ukrepi o uradniških dokladah.

Nemški napad na Slovence v Studencih. — Novo nemško tolovajstvo na Koroškem. — Priprava za volitve.

Čudna pretveza.

Maribor, 20. septembra.

V petek je podal naš ministrski predsednik dr. Vesnič na interpelacijo poslanca Smodeja o Koroški zanimivo izjavo, ki nam pojasnjuje mnogo, česar si doslej nismo mogli razlagati. Pred vsem je pokazala ta Vesničeva izjava še jasneje kakor kaka druga doslej, da nastavi, če ga kdo udari po desnem licu, še levo. Ta lastnost je lepa čednost, ali ne v politiki, sicer se je pa tudi v življenju sploh že zdavnaj preživela. On je star antantofil, ki misli, da smo mi otroci te antante, kateri morajo dovoliti vse, kar jim ta antanta ukaže. On pozablja, da smo danes velika samostojna država, ki zamore živeti tudi brez antante in kar je še važnejše, da smo postali velika in samostojna država z našim lastnim delom in trudom, z našo lastno krvjo in celo proti volji one antante.

To je prvo, kar se da izluščiti iz njegovih besed, a drugo in še mnogo važnejše je povedal. Vesnič nam je v svojem odgovoru na interpelacijo poslanca Smodeja razkril nekaj, kar nam pojasnjuje zakaj lomi antanta že sklenjene in podpisane pogodbe v koroškem plebiscitu. Kdor hoče najti pretvezo, da napravi kako pogodbo neveljavno, jo vedno lahko najde,

Fran Podgorjan:

Večer na dravski rivijeri.

Spomin na Sokolski zlet v Ptuj 7. sept. 1919.

Človeško življenje je sestavek zgolj slučajev, tako je posegel moj prijatelj Srebrniški v nek razgovor v družbi, ki se je divila ob krasnem razgledu na gori Sv. Urbana. »He, prijatelj, na dan ž dokazi!« je zaorilo krog njega. »Dokaz sem jaz sam, ves, kakor me vidite dolgega in širokega pred seboj«, se je odrezal Srebrniški. Pa samo z enim samim takim slučajem na dan! Srebrniški se je nekaj časa zviljal in obotavljal, končno pa se je vendarle vdal in pričel dolgo, zanimivo »storjo«, katero je še nadaljeval domov grede in končal v kavarni »Central« na svojem večernem sedežu. Ker se glavni del vsebine nanaša tudi na prvi Sokolski zlet v Ptuj, katerega obletnico smo obhajali te dni, bi znal koga zanimati tudi odlomek iz celega romana. Evo, tu ga imate:

Doživljam perijode, ko moje oči preveč vidijo, moja ušesa preveč slišijo in ko moje vedno kritično pero postaja — strupeno za vse, ki imajo — slabo vest. A tedaj se za menoj že pleše mreža spletk in neko uro sledi nepričakovani polom, ki me spravi v čisto drugi svet. Tudi lani pred sokolskim slavljem v Ptujju se mi je pripetilo nekaj sličnega. Razni moji šefi so naenkrat spoznali, da mi treba po velikih naporih malo oddiha. Poslali so me venkaj na deželo na nekakšno živinsko komisijo, češ, zrak na deželi vam bo dobro storil.

Potikali smo se vsepovsod, zraka

treba mu je samo malo juridične rafiniranosti. Tako pretvezo je našla tedaj tudi antanta. Iz Vesničevega odgovora je razvidno, da se antanta drži sedaj načela, da v mirovni pogodbi z Avstrijo sklenjene določbe glede izvedbe plebiscita na Koroškem niso pravomočne, ker jih ni podpisala Amerika in ker Amerika ne prisostvuje plebiscitu, kakor bi morala. Iz tega vzroka tudi nima naš delegat pri plebiscitni komisiji pravico glasovanja, kakor bi jo moral imeti; iz tega vzroka se je odpravila demarkacijska črta, iz tega vzroka se je se moralo umakniti naše vojaštvo in orožništvo ne da bi se istočasno morali umakniti tudi Italijani iz cone B. Iz istega vzroka pa lahko danes ali jutri odpravijo tudi našo upravo v coni A; iz istega vzroka tudi lahko odredijo, če se jim to zazdi »potrebno«, da zasedejo našo cono Italijani.

Ta pretveza je zanimiva in g. Vesniču moramo biti, če nikoli prej, hvaležni, da nam je toliko odkril antantne karte. Kolikor pa poznamo sentgermansko mirovno pogodbo in njene določbe glede plebiscita na Koroškem, nam ni znano, da bi bila kje kaka klavzula, po kateri bi ta pogodba izgubila pravomočje v slučaju, da jo ne podpiše Amerika, pač pa je izrecno povedano, da se smatra za veljavno takoj, ko jo ratificira troje velesil ter da se po tej ratifikaciji s presledkom

je bilo res več ko dovolj, a vsega drugega, pa kaj bi o tem govoril. Kratkotrajno po potikanju po raznih krajih smo zašli tudi v nekakšno metropolo Slovenskih Goric, kjer sem resno zbolel in se še resneje — dolgočasil. Moji tovariši so si kakor drugod, tudi tu takoj našli družbo — jaz sem igral v vsakem oziru abstinenco med njimi. In tako je napačila zame srečna ura odhoda. Vsi smo bili že pripravljeni, samo dičnega predsednika naše prslavne živinske komisije še ni bilo od nikoder; to je bilo že na dnevnem redu tudi drugod. Po trudapolnem stikanju grem mimo čudnega poslopja s še bolj čudnim napisom: »Vila Središče«. Nehote sem obstal in se prvič v tej takrat-zame dolgočasni metropoli pristrčno zasmejal.

Saprament, vila »Središče«, to pa že to. Ali sredi smeha se odpre prav zgoraj blizu strehe okno in koga vgladam tam? Našega dičnega predsednika in poleg njega smehljajoč obrazek bifa, o katerem v prvem hipu nisem bil na jasnem, spada li k pozemeljskim angeljem ali podzemeljskim rogatcem. Na vsak način, sem dejal sam pri sebi, okus ima ta naš dični predsednik! In kaj bi vas nadalje mučil: še predno je petelin zraven na gnojišču enkrat zapel, sem bil tudi že jaz zgoraj v vili »Središče«. In kakšno presenečenje: še le zadnji trenotek pred odhodom sem tu gori zasledil svoje rojake iz naše dolenske metropole. Tako sem tu gori našel tudi mojo rojakinjo, malo očarujoto vilo, prijateljico dičnega predsednika naše živinske komisije. Krasno jutro v Ptujju. Na divno

treh mesecov mora izvesti na Koroškem v coni A ljudsko glasovanje, če se ta izreče za Jugoslavijo, pa tri tedne pozneje tudi v coni B.

Sentgermansko mirovno pogodbo so doslej ratificirale Francija, Anglija in Italija — ter je torej že pravomočna, ne glede na to, da li jo je Amerika kot četrti velesila že ratificirala, ali ne. Izgovor antante je čisto navadna pretveza, s katero se hoče okoristiti Italija — je pa pravno neveljavna. To bi morala imeti pred očmi naša vlada, pred vsem pa g. Vesnič, ter odločno protestirati proti tem čudnim mahinacijam triperesne detelje, ki hoče sedaj na nepošten in krivičen način rezati usodo naše, nad tisočletna slovenske Koroške. Poslanec Smodej se z izjavo g. Vesniča ni zadovoljil in naravno bi bilo, da bi se tudi g. Vesnič ne zadovoljil z izgovorom antante, ki sloni na protipostavnem temelju.

Upamo, da bo naša vlada končno vendarle našla dovolj poguma ter zahtevala tudi od visoke trojice, da spoštuje ono, kar je sama podpisala.

Kmetski shod v Pesnici.

V nedeljo ob popoldan je sklicala Samostojna kmetška stranka na Pesnico shod zastopnikov vasi pesniške doline. O lepem solnčnem vremenu so prihajali od vseh strani kmetje ter kmalu napolnili prostor pred gostilno

okinčanem kolodvoru so iz prenapolnjenih vlakov izstopali Sokoli — prvič na svobodna jugoslovenska tla nekdanjega slovečega rimskega mesta, poznejšega najbolj zastrupljenega gnezda nasilne avstrijske germanizacije. Nikdar ne pozabim tega res iz srca prihajajočega veselja domačinov, ki so nas pozdravljali prvič kot osvobojeni sužnji kar najiskrenejše. Žal, da mi ni preostajalo mnogo časa za ogled simpatično ležečega mesta. Pomagal sem posebnemu poročevalcu unanjih listov, dela je bilo več ko dovolj za oba. Še le po sprejemu prvih gostov sva se oddahnila in se zatekla k zajutruku v kavarno nasproti mestnemu magistratu kjer je še kratko preje kraljeval prosluli Ornič s štabom svojih renegatov. Med tam, ko srebam iz skodelice kavo, pogledam slučajno skozi okno. Da bi te strela, pogledaj fant to le punčko. Ne, kaj takega še nisem videl. Moj visavis se je hudomušno nasmehnil, češ, skrajni čas, da si pameten. Toda jaz nisem imel nikdar, v takih slučajih še posebno ne — preveč časa za pamet, kako jo naj sedaj kar naenkrat srečam in ravno v Ptujju? Pusil sem svojega apostola morale in kavo in vse in hitel proti izhodu kavarne, da si ogledam to nenavadno prikazen.

Kakor človek, ki se potaplja, hitro misli — tako namreč trdijo, tako sem si tudi jaz tisto kratko pot skozi kavarno hitro misli tisoč šumnih lepih misli pozabivši pri tem glavno: na svoja stara leta. Zdelo se mi je, da sem »pobič star še le 18 let«, pa ne da me hoče »cesar k vojakom imet«, ampak, da si »pobič hoče punčko za-

Hojnik v Pesnici. Ob 16. uri je nato otvoril g. Anton Fras iz Št. Petra, predsednik okrožna strankine organizacije shod ter predlagal za predsednika g. Frana Matjašiča, ekonomista iz Spodnje sv. Kungote. Predsednik g. Matjašič je dal besedo g. Kušarju, ki je v kratkih besedah očrtal pomen stranke. G. Mermolja je govoril za njim o programu tega shoda, g. Sipoščak iz Sv. Marjete je pojasnil navzočim kmetom pomen, nalogo in cilje splošne organizacije Samostojne kmetške stranke. Po njegovem, burno pozdravljenem govoru je nastopil zopet g. Mermolja ter stvarno in temeljito orisal vprašanje agrarne reforme, posebno še z ozirom na razmere v Slovenskih gorah, kjer se blje boj med kmeti in viničarji. Njegovemu govoru je sledilo vsesplošno odobravanje. H koncu je naduševal g. Lipoščak kmete na skupno in vstrajno delo ter podal lepo primero Svatoplukovih sinov o palicah, ki se vsaka posamezna dajo z lahkoto zlomiti, vse skupaj pa kljubujejo vsakemu pritisku. Kot govornica je nastopila tudi soproga g. Lipoščaka ter opozarjala posebno ženske, da morajo tudi one stati ob strani svojih mož ter jim pri vsem delu, tudi političnem, krepko pomagati.

Shod je zaključil predsednik g. Kušar, ki je pozval navzoče naj gredo pridno na delo za samostojno kmetško sivar proti vsem izkoriščevalcem.

vzet: Še le ko sem dospel na prosto v sveži zrak, me je zapustila vsa »fata morgana« izza davnih dni, postal sem zopet star in resen. Vendar mi je preostala v globocini duše, ne srca, sladka tajna slutnja, da se bližan tu slučaju moje nove usode. Prevzelo me je nekaj idealnega, vzvišenega nad vsakdanjimi čustvi, ki jim navadni ljudje nadevajo ime: ljubezen. Zdel sem se, da sem podoben ladji, ki jo meče vihar po razburkanem morju in ki potrebuje, da se reši, nadomestila za v viharjih zlomljeno krmilo. In ravno tiste dni sem se nahajal v takem položaju... moj roman več let nazaj se je nagibal h koncu — žalostnemu, tragičnemu koncu. —

In zdaj, vi Tomaži, poslušajte, če ni bil to slučaj: Prikazen, ki me je tako vsega prevzela, za katero bi bil v tistem hipu prevrnil svet, samo da jo v veliki gneči zopet nejdem, samo, da jo za par hipov vidim, da si utis tega čistega pogleda vzamem seboj v spomin na Ptuj, spomin, ki naj bi izpolnih praznoto ideala v moji duši.

Ta prikazen stopi sama pred menj se mi ljubko nasmeje s celim drobnim okroglim obrazkom, s parom velikih nedolžnih očes male srne, pa me pozdravi kot svojega bogve kako starega znanca, prijatelja. V prvem hipu sem obstrmel, uverjen, da se mi v osebi kar se mi je že nekaterikrat zgodilo. Toda iz govorjenja in ko sem si jo natančneje ogledal, spoznal sem — svojo znanko iz »metropole« v Slovenskih Gorah.

Regent v Bosni.

LDU Beograd, 19. septembra. Regent je včeraj ob 8.50 uri zjutraj odpotoval v Sarajevo. Na njegovem potovanju ga spremljajo ministri dr. Vesnić, Trifković, Pribičević, Kovačević in dr. Kukovec.

Prekinjena trgovska pogajanja.

LDU Beograd, 19. septembra. Usa pogajanja glede trgovske pogodbe, ki so že pričela, so prekinjena vsled dovoljenega svobodnega izvoza glavnih predmetov iz naše države.

Wendel v Macedoniji.

LDU Beograd, 19. septembra. Iz Skoplja javljajo: Hermann Wendel je posejil Veles, Bitolj, Ohrida in Debar ter se je značilno povrnil v Skoplje. Zvečer so meščani priredili njemu na čast večerjo. Danes zjutraj je odpotoval odlični gost v Beograd.

Janković odpotoval v Bruselj.

LDU Beograd, 19. septembra. Finančni minister Janković je odpotoval dne 16. septembra kot delegat jugoslovenske vlade na finančno konferenco v Bruselj. Za njegove odsotnosti ga zastopal minister Kovačević.

Sokolstvo.

o Marib. Sokola prvi in dolgoletni načelnik in soustanovitelj br. Eman Illich, rodom Čeh, našel je slovensko družico, ki ga bo za vedno priklenila na slovensko domovino. Njegova izvoljenka je hči v sokolskih krogih dobro znane rodbine Mesarič iz Selnice. Ta poroka pač vse obmejne Sokole zelo razveseli, želijo zvesti brati staremu drugu in njegovi vredni družici obilo sreče ter najiskrenejše čestitajo.

o Sokolstvo za Koroško. Na Koroškem se bje odločilen boj. Naše ljudstvo, ki je bilo pod staro avstrijsko vlado od najbolj zagrozenih sovražnikov Jugoslovenov teptano in uničevano, se je po zasedbi Korotana po naših četah osvobodilo in oprostilo germanskih teroristov. Vsled najavnejšega pritisaka naših sovražnikov je postal položaj naših ljudi težak — vendar ne obupljiv, ker se vsi brez izjeme zavedajo svojih dolžnosti. Ker pa dela nasprotnik z ogromnimi denarnimi sredstvi, je naša dolžnost, da storimo vse, kar je v naši moči, da našim narodnim bojevnikom olajšamo delo in jim pomagamo do popolne zmage. Dolžnost vsakega Sokola in Sokolice je, da 26. septembra žrtvuje vse, kar je v njegovi moči, da bo uspeh tega dne tem večji. Upamo, da ne bode sokolskega društva v državi, ki bi ne poslalo vsaj majhen prispevek, da olajša boj na Koroškem.

o Prvi dar za Koroško. Starešinstvo Jugoslovenskega Sokolskega Saveza je dobilo že danes prvi dar za Koroško v znesku 100 K, ki jih je daroval trgovec F. Ogrizek iz Maribora. Bratje sestre, zbirajte darove!

o Krašne razglednice o Koroški se dobe pri Sokolskem Savezu v Ljub-

ljani. Komad 50 v. Opoz. jamobralna društva na te razglednice, ki jih naj naroče za »Koroški dan«.

o Zletni odbor za pokrajinski zlet jugoslovenskega Sokolstva v Mariboru ima skupno sbo v torek, dne 21. septembra ob 20. uri v Narodnem domu. Vsi sodelujoči odborniki so nujno vabljeni, da se te seje gotovo vdeležo.

Gospodarsvo in trgovina.

Posredovalci pri nakupu blaga, ki je predmet koncesionarnega obrta. Na ponovna vprašanja, kakšno stališče je zavzeli napram posredovalcem pri nakupu in prodaji blaga, ki je po deželnovladnih naredbah predmet koncesionarnega trgovskega obrta, se neznana: 1. Kdor obrtoma brez potrebne koncesije oziroma brez zadevnega obrtnega lista iz red. 1. 1916 trži z omenjenim blagom v svojem imenu in na svoj račun, zagreši prestopok §. 22. obrtnega reda z vzirom na zadevno naredbu deželne vlade. (neupravičeno trgovanje) 2. Kdor neupravičeno obrtoma posreduje kuničije s tem blagom ali nakupu ali blago na tuje ime na tuj račun, nastopa kot agent in zagreši prestopok §. 22. obrtnega reda z oziroma na naredbu deželne vlade z dne 7. novembra 1919 št. 704 Ur. l. odnosno z dne 18. avgusta 1920 št. 327 Ur. l. (neupravičeno izvrševanje trgovske agenture.) 3. Kdor neupravičeno obrtoma trži s tem blagom na svoje ime, a na tuj račun, nastopa kot komisijonar in zagreši prestopok §. 22. obrtnega reda z oziroma na naredbu deželne vlade z dne 7. novembra 1919 št. 704 Ur. l. odnosno z dne 18. avgusta 1920 št. 327 Ur. l. (neupravičeno izvrševanje komisijarske trgovine.) Vsekak agent in komisijonar bi moral imeti veljavni običajni list, oziroma koncesijsko listino. 4. Uslužbenec obrtnik, ki je upravičen do nakupa v prvem odstavku navedega blaga v obrtne surhe (n. pr. trgovca z deželnimi izdelki, trgovca z živino, mesarja itd.), ki kupuje to blago za svojega delodajalca, mora imeti s seboj od pristojne zadrage, oziroma, če ni te, od županišča izstavljeno potrdilo o službenem razmerju. Veljavnost tega potrdila se mora obnoviti vsakih 6 mesecev. Oni, ki se pri tem poslu zaloti brez veljavne izkaznice, nosi posledice kazenske preiskave zaradi suma neupravičenega izvršenja obrta, odnosno verženja. 5. Uslužbenec do prodaje navedenega blaga upravičenega obrtnika, ki posreduje zanj prodajo tega blaga pri osebah, ki uporabljajo dotično blago v svojem obratu, mora imeti uradno legitimacijo v smislu §. 59. obrtnega reda.

Sport.

: Kolesarji! Maribor, drugo največje mesto v Sloveniji, še nima slovenskega kolesarskega društva, čeprav se nahaja tu obilo dobrih kolesarjev. Čas je torej, da odpomoremo temu nedostatku ter ustanovimo v Mariboru slovensko kolesarsko društvo. V ta namen pozivljamo vse kolesarje in prijatelje kolesarskega sporta, da se udeležo v ponedeljek, 20. t. m. ob 20. uri tozadavnega prvega sestanka v Narodnem domu. Več kolesarjev.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Lovski voz, popolnoma nov, se po zmerni ceni proda. Vprašati: Pinter & Lenard, trgovina z železino, Aleksandrova cesta. 518 3—1

Prva slovenska brivnica se slavnemu občinstvu priporoča. Za točno in čisto postrežbo se jamči. Fran Novak, brivski mojster, Aleksandrova cesta št. 22 (prej G. Gredlič). 243

Tilčka Illich

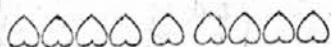
roj. Mesarič

Eman Illich

poročena

Selnica ob Dravi Maribor

20. trimesecja 1920 520

Pristopajte

Jugoslov. Matici!

Štampilje

Datum-Štampilje

Pečate iz medi

Stroje za paginiranje

Aparate za šivanje aktov

dejavija

najhitreje in najceneje

Ludovik Šef

Maribor

Prešernova ulica št. 1

Tovarniška zaloga papirja in specialna trgovina pisarniških potrebščin. 389

Brzjavni: Papiršef Maribor.

Pohišstvo

Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprava, podložki, modroci, otomane, spaln in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapciranega pohišstva vsakem slogu od proste do najfin. izvršeno jako nizkih cenah pri trdnosti za pohišstvo

KAREL PREIS, Maribor
Stenčičev trg št. 6

Svoboden ogled! 217 Cenikl zastavl!

Govorite povsod slovenski!

Restavracija na južnem koledvoru v Mariboru

se priporoča potujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja.
Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Sticker.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženja v mestu, na kolo-dvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Poljsniha v pisarni: Pristaniška ulica 2.

+

Prijateljem in znancem naznanjamo, da nas je dne 19. septembra 1920 ob 13¹/₂ naša preljuba mamica

Marija Ana Stergar roj. Leban

po dolgi mučni boleznii zapustila in se preselila, ne da bi doživela povratka v svojo milo domovino ob Soči, v kraj večnega miru.

Pogreb se vrši 21. septembra 1920 ob 16¹/₂ (4¹/₂) iz mrtvašnice na Pobrežju.

Maribor, 19. septembra 1920.

Žalajoči:

Ivan Stergar, soprog. Ivo, Rado in Josip Stergar, sinovi.
Mimica in Lorica Stergar, hčere.

519

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru

Deln. glavniha z rezervn. zakladi okrog 50 mil. kron

CENTRALA V LJUBLJANI

Deln. glavniha z rezervn. zakladi okrog 50 mil. kron

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju, ekspozitura Ptuj.

Obrestaje vloge na knjižice in na tekoči račun s 3 odstotkov brez odpovedi, proti trimesčni odpovedi s 3 in četrt odstotkov čistih.
Kupuje in prodaja devize, valute, vrednostne papirje itd., eskontira menice, do-vize, vrednostne papirje itd.

Izdaja čekte, nakaznice in akreditive.
Daje trgovske kredite pod ugodnimi pogoji in prodajuje na vrednostne papirje in blago.
Izvršuje vse bančne transakcije.